

Potser l'única inauguració de l'any

L'editorial del mes

Il·lustració: Isaac Bosch

La política genera situacions curioses. I la municipal, potser encara més. En un temps en què no hi ha ni un euro ni per posar pegats als asfalts de molts carrers de Manresa, l'Ateneu Les Bases ha obert portes com si es retornés a l'escenari de fa quatre o cinc anys en què tots pensàvem que érem rics i la mamella del totxo no s'acabaria mai. Van tallar la cinta del nou equipament l'alcalde, Valentí Junyent, i el president de la Diputació, Salvador Esteve, un home amb una còrpora que no aniria gaire d'acord amb el tipus d'instal·lació esportiva que obria portes. Tots dos personatges, per cert, no van tenir res a veure ni en la concepció ni en les gestions que van propiciar-ne la construcció. Per tant, la posada de llarg va representar una veritable ganga per a la imatge de tots dos.

De tot plegat en van prendre bona nota les restes del naufragi electoral socialista que, en un dels pocs projectes del darrer mandat amb què poden treure una pica de pit, van retreure a CiU la capitalització i el protagonisme en la inauguració d'una obra heretada de l'etapa anterior. L'Ateneu, sens dubte, ha estat un bon regal. Una cessió involuntària que contrasta amb el desgavell financer i d'altres bombes d'efecte retardat com l'actuació a l'entorn de la passarel·la de la via de Sant Ignasi. D'aquest últim residu de Fòrum, tant els socialistes com els seus anteriors socis de govern prefereixen no parlar-ne. Potser fins al dia que es talli la cinta de la inauguració, data en la qual potser voldran fer constar davant de l'opinió pública la seva visió estratègica en la rehabilitació del nucli històric. És la grandesa de la visió relativista d'uns i altres. Allò tan suat del got mig ple o mig buit.